

HOMENATGE A JOSEPA CROS

L'EDITORIAL

PORTADA:
*Homenatge a Josepa Cros,
l'àvia centenària de Cambrils*

● CAMINAR ENDAVANT

Trobat-nos en les dates en què ens trobem val la pena fer un resum de l'activitat del passat any, recordant per un moment que, a pesar de tot, es pot fer un resum molt positiu, tant per totes les activitats que dia a dia es realitzen al Casal, que, per cert, són un èxit com per totes les commemoracions que reuneixen molta gent.

Aquest any passat es va formar la Coral del Casal, i la seva primera actuació va estar molt ben rebuda per tots els usuaris. A final d'any, van escollir nom: Coral "Les Veus del Casal". Per tant és una activitat més.

La Revista del Casal també ha canviat la seva manera de ser: és bimensual i ha incorporat més persones col·laboradores per fer possible la seva continuïtat i augmentar la qualitat, aportant noves idees i reforçant la seva divulgació.

Amb tot plegat, el Casal enguany ha fet un pas endavant i espero que cada any es puguin anar fent coses noves i, si no, perfeccionar-les.

Penso també esmentar que el començament de l'ampliació del Casal serà ben rebut per tots i si hem de tenir paciència serà pensant que és pel bé de tots. Confio que les coses s'arreglaran i, que seran ben rebudes per tots.

Anton Mendoza Roig

● INMIGRANTES

Por su mismo esfuerzo, España se ha transformado, en poco más o menos cinco décadas, en un país receptor de mano de obra, habiendo dejado mucho atrás el problema de nuestros emigrantes en busca de trabajo en países que en aquellos tiempos lo ofrecían. Hoy, como puede comprobarse y a pesar del paro que aun subsiste, mucho menor que el de entonces, recibimos a gran número de inmigrantes que afanosamente desean introducirse en los medios que ellos consideran pueden ser atendidas sus necesidades de empleo. Y es el principio, pues según datos de los Organismos que cuidan al efecto, en el próximo trienio las entradas de inmigrantes en España pueden llegar a 150.000 por año.

Naturalmente, este fenómeno tiene que llevarnos a situaciones extrañas para todos los españoles. Sin embargo, media Europa las tiene ya superadas pues si en principio también lo hicieron, ahora ya han dejado de comentar casos como el de la niña que por su religión tiene que asistir al colegio con la cabeza cubierta, o también como el de los niños cuyo padre dice no querer escolarizarlos porque en el colegio que les ha sido asignado hay imágenes y signos religiosos de una religión que él no practica. De todo ello, de lo cual los medios informativos han llenado líneas y espacios se ha levantado la consecuente controversia. Tanto es así que el resultado de la misma casi siempre termina con los comentarios, que vienen a ser que "los inmigrantes que no estén conformes con nuestras costumbres que tomen el camino de regreso hacia sus respectivos países".

Sinceramente, mi opinión es que no hay para tanto. La experiencia y los conocimientos nos enseñan que todo puede ir por buen cauce si hacemos lo mismo que hicieron hace ya algunos años países como Inglaterra, Francia, Alemania y otros, en los que conviven muchos más inmigrantes de los que nosotros podemos aceptar, los cuales se han insertado en su mayoría en las costumbres del país que les ha acogido, y en contrapartida a los que no lo han hecho, éste les ha respetado también sus costumbres y creencias. Así de fácil también los españoles podemos aprobar la asignatura de la inmigración cuya peor dificultad es no querer entenderla.

Dejemos claro que todo ello en el supuesto que entren inmigrantes que sean "trigo limpio". Los que no lo sean no tienen cabida entre nosotros.

Josep Sabaté

OPINIÓ DE LA GENT

● LLORA POR MI ARGENTINA

Una reunió pro-mundializació en New York i otra anti-globalizació en Brasil. Està claríssim que el món en general se inclina políticament cap a la dreta. El capital domina. No fou per casualitat que Estats Units sufria el atac contra les torres gemelles el dia 11 de Setembre. Ya antes, pero ahora más es increíble el presupuesto que en armamento tiene esa nación. Mantiene la pena de muerte, no disponen de una buena Seguridad Social. Es indudable, que el país más rico del mundo viva regularmente bien. En general, son racistas y xenófobos, aunque dispongan de una renta per cápita envidiable.

Personalmente preferiria, políticament parlant, altres països com Suïça, Suècia, Noruega, França, Holanda, per exemple.

Una altra cosa és el que passa a l'Argentina actualment. Un país que, com a Veneçuela, ben administrat podria ser ric, però no ha tingut sort, els seus governants han volgut ser multimilionaris i s'ho han arruïnat a les nacions, en particular a l'Argentina. Evasió de capitals. Cuentas Corrientes en l'estranger, propietats desorbitades. Capitalisme cru, parcial i urgent. Tenem la possibilitat de mandar i la de fer-nos rics, i ¿per què no la aprofitem? El chivo de Mario Vargas Llosa va per allà i hoy, Argentina va per on vol.

I contràriament a lo que cantava Paloma San Basilio, crec que motius, hoy, para "caceroladas" i fins a plorar per Argentina.

M. Franquet Pascual

ACTIVITATS DIVERSES...

● USUÀRIA CENTENÀRIA

Hem de felicitar a la Sra. Josepa Cros Agramunt, ja que el passat dimecres dia 13 de març, va complir 100 anys. L'ajuntament de Cambrils li va retre un emotiu homenatge. La coral "Les Veus del Casal", del Casal Municipal de la Gent Gran, va participar a l'acte dedicant-li un repertori de cançons.

● DONA CAMBRILENCA D'ENGUANY

Felicitats a la usuària Montserrat Pujals, per haver estat designada Dona Cambrilenca d'enguany.

Sr. Joan Serra, alcalde de Cambrils; Sra. Carme Borbonés, delegada de Benestar Social a Tarragona; l'homenatjada, Montserrat Pujals; i, Sra. Montserrat Garrido, regidora de Benestar Social.

ACTIVITATS DIVERSES...

● V ANIVERSARI DEL CASAL

A continuació farem un repàs dels principals actes duts a terme per celebrar els cinc anys de Casal. Tots els actes foren presidits per la Regidora de Benestar Social de l'Ajuntament, Sra. Montserrat Garrido, i el president del Casal, Sr. Francisco Soto, acompanyats dels diferents membres de la Junta.

El primer acte programat fou el Concurs de Truites, que va tenir lloc el dia 7 de febrer, Dijous Gras. Van participar-hi un total d'onze truites. El jurat estava format per 3 membres de l'Escola d'Hoteleria de Cambrils. El resultat del concurs, fou el següent:

- Premi a la "Millor Truita" la corresponent al Sr. Antonio Hernandez.
- Premi a la "Millor Presentació" la corresponent a la Sra. Maria Sabaté
- Premi a la "Més Original" la corresponent a la Sra. Carmen Saura

El diumenge 10 tingué lloc el lliurament de premis que estaven dotats amb 36 Euros (6.000 ptes.) cadascun i

un obsequi i diploma a tots els participants Per cloure, el berenar típic de "Dijous Gras" i ball amenitzat per Octavi. A l'acte hi assistiren més de dues-centes persones.

El dissabte 9 de febrer, a la nit, Sopar de Carnestoltes i ball amenitzat amb música en viu. Aquest acte fou el primer any que s'organitzava i comptà amb una participació de prop de dues-centes persones. El Sr. Pentinat, responsable de cafeteria/menjadador, obsequià a totes les persones que acudiren disfressades o amb algun detall de carnaval.

El diumenge 10 de febrer, a la tarda, Ball de Carnaval amenitzat per Blanca i el Concurs de Disfresses en el que van participar 28 persones. El jurat estava format per membres de la Comissió Cívica de Carnaval, que decidiren atorgar:

- Premi a la millor disfressa dona, a la Sra. Carmen Perez de "L'alegria de la casa"
- Premi a la disfressa més original dona, a la Sra. Carmen Ramirez de "La Pata Kika"
- Premi a la millor disfressa home, a la Sra. Rosa Roig de "Sultan"
- Premi a la disfressa més original home, al Sr. Jaume Sedó, de "Vaquero"
- Premi a la millor parella, la formada per la Sra. Angelina Corral i el Sr. Amadeu Franquet, disfressats de "Romans"

ACTIVITATS DIVERSES...

- **Premi a la parella més original,**
la formada per la
Sra. Antònia Domènech i el Sr. Josep Alentorn,
disfressats de "Cubanos del Cafetal"

Tot seguit es feu el lliurament de premis, consistent en 36 Euros (6.000 ptes.) a cadascun/a dels premiats, un diploma i obsequi a tots els participants.

El dissabte 16 de febrer, tingué lloc el dinar especial d'Aniversari, que comptà amb una gran participació. Tots els comensals felicitaren amb un fort aplaudiment

El diumenge 17 de febrer, a la tarda el Ball de Gala, amb l'emoitiu i participatiu "Ball del Fanalet" i el "Ball de Rams".

El dissabte 23 de febrer, a la tarda, es lliurà els trofeus de les competicions de Billar, Escacs, Dominó i Botifarra.

Els guanyadors foren:

- **Torneig d'Escacs "Tardor 2001"**
el Sr. Pere Plana i Pascual.

a la cuinera, que va elaborar amb tota cura el menú. A la tarda, l'Acte institucional del 5è Aniversari i la inauguració d'una exposició col·lectiva de Pintures, obres realitzades per: Josefa Carmona, Marcela Carrasco, Joan March, Pere Mata, Josep Ribot, Angelina Rom, Josep Ma Sagardoy, Josep Sarrà i Paul Stubert, tots usuaris del Casal.

Tot seguit, tingué lloc la Desfilada de Moda, a càrrec de Glòria Uris - Moda i complements. Aquest acte despertà

força expectació i el Casal s'omplí de gom a gom. Algunes models eren usuàries del Casal, que desfilaren amb molta fermesa i comptaren amb forts aplaudiments del públic. A totes les persones assistents a l'acte, se'ls lliurà un record del 5è aniversari del Casal.

- **Torneig Social de Billar "Tardor 2001",**
primera categoria **el Sr. Anton Arbó Borràs** i
segona categoria **el Sr. Anton Callau Albiol**
- **III Campionat Social de Dominó**
la parella formada per el
Sr. Joan Brufau i Josep Sellares
- **IV Campionat Social de Botifarra**
la parella formada per el
Sr. Joan Brufau i Josep Sellares,
guanyadors també del campionat de dominó.
- **V Campionat Social de Billar,**
primera categoria **el Sr. José Pedro Abad** i
segona categoria **el Sr. Josep Guasch**

A tots els participants en les diferents competicions se'ls lliurà un diploma i una medalla de participació.

El diumenge 24 de febrer, també tingué lloc el Ball de Gala. Aquest cop amenitzat per Paco Forès.

El dilluns 25 de febrer, a la tarda, tingué lloc la xerrada/conferència: "SERVEIS SOCIALS A CAMBRILS PER A LA GENT GRAN, PRESENT I FUTUR", a càrrec de la Regidora de Benestar Social de l'Ajuntament de Cambrils, Sra. Montserrat Garrido. En finalitzar la conferència, s'obrí un col·loqui que comptà amb la intervenció de diferents persones.

A continuació i per cloure els actes de celebració del 5è Aniversari del Casal, va tenir lloc l'actuació de la Coral "Les Veus del Casal".

Un cop finalitzada l'actuació es serví un aperitiu a tots els assistents.

ACTIVITATS DIVERSES...

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

El dia 18 de març, va tenir lloc l'Assemblea anual del Casal, en què va presentar, per motius de salut, la dimissió el president del Casal Sr. Francisco Soto. Per aquest motiu entrà a formar part de la Junta el Sr. Guillermo Gimenez, essent ratificat per l'assemblea. A continuació, i a petició del Sr. Soto, publiquem copia de la carta:

Señora Regidora, compañeros de la Junta de Gobierno, usuarios y empleados del Casal, a todos me dirijo por igual.

El motivo de dirigirles estas palabras, no es otro que por motivos ajenos a mi voluntad, he tomado la decisión de pedir mi dimisión. Primero por mi salud que está antes que nada y segundo porque soy consciente de que los años pesan y reconozco que hay que dar paso a otros más jóvenes. No quiero que nadie lo interprete, en ningún otro sentido, no tengo ningún otro motivo, el único que existe es el que hoy expongo.

He de decirles que para mi ha sido un honor el haber sido elegido Presidente de un Gran Casal como este nuestro, el Casal Municipal de la Gent Gran de Cambrils, así como haber presidido y representado a unos usuarios como ustedes.

Me voy con el orgullo de no haber recibido de nadie ninguna queja que valga la pena mencionar.

Soy consciente de que durante mis dos años y medio de Presidente, habré cometido mis aciertos y mis errores, pero con aciertos y errores, con virtudes y defectos siempre he dado la cara para conseguir lo mejor para todos. Tengo el orgullo de que jamás falte el respeto a nadie, ni que nadie me lo haya faltado a mí.

Me marcho con la conciencia tranquila de haber trabajado voluntariamente, a cambio de nada, solo con vuestro reconocimiento me sobra, jamás pedi para mí, pero sí para el bien de los demás.

Me marcho con la conciencia tranquila, también, por haber puesto lo mejor de mí.

Me marcho con la frente bien alta, y me marcho por encima de todo, con mis manos limpias y la satisfacción de llevarme clavado el respeto de todos ustedes.

Pido perdón a los que haya podido ofender y perdono a quién me haya ofendido a mí.

Esté donde esté, siempre tendran ustedes un compañero dispuesto a hacerle el favor que de mí necesiten.

Señora Regidora y Presidenta de la Junta del Gobierno del Casal Municipal de la Gent Gran, ruego mande usted este mensaje al Ilustre Ayuntamiento de Cambrils, que hagan lo mejor para el Casal, que el Casal es el barómetro de la Cultura de un Pueblo, en este caso Cambrils.

Espero que acepten mi dimisión, esta ha sido meditada, y creo que hoy es el mejor día para hacerlo. Recuerdo que solo me quedan unos meses para cumplir cuatro años como miembro de la Junta y apurar estos meses sería un error, ya que causaría un trantorno innecesario.

Con un hasta luego me despido de todos.

Francisco Soto Mena

TEMPS PASSATS

LA MONA DE PASQUA

Val a dir que és de temps passats però també, gràcies a Déu, del temps present. La mona de Pasqua pot haver canviat en la seva forma, però es manté com un costum arrelat en el nostre país i conseqüentment també a Cambrils.

L'origen del costum i del mateix pastís és de temps immemorial i corrent arreu de Catalunya i també, amb varietats, a València i les Illes. Segons la tradició és obligat que els avis, i més pròpiament els padrins, facin un present als seus fillols el dia de Pasqua i aquest obsequi és precisament la mona, com sempre se l'ha anomenat a casa nostra. Tan popular i corrent és aquest costum que Joan Amades li dedica no menys de set pàgines del seu "Costumari Català".

El costum perdura encara avui i amb molta força. Els canvis observats respecte molts anys enrere poden abastar dos aspectes: el ritual d'anar a buscar-la (a Cambrils en diem anar a plegar-la) el matí del dia de Pasqua, amb el corresponent besamans i felicitació al padrí, i la composició de la pròpia mona, que era senzillament de pasta adobada, rodona i de forma circular com una corona i guarnida amb dos, tres o més ous, segons la grandària de la mona i la generositat del padrí. Les mones de pastisseria són modernes i s'assemblen més a un pastís corrent que a la clàssica mona de Pasqua. Val a dir, però, que d'uns quants anys ençà es tornen a veure en els aparadors de les fleques

les mones a l'estil antic i amb ous, que sembla que tenen molta acceptació perquè són menys dolces i embafadores que les mones-pastís.

També es discuteix molt l'origen del nom. Hi ha qui assegura que ve del costum antic de posar en algun lloc de la mona un petit mico de pasta o de sucre, però sembla que tenen més força els que diuen que el nom ve de l'àrab ja que, en marroquí, el vocable mona equival a "present" o "obsequi", ja que una pasta semblant a una mona servia per obsequiar oficialment els ambaixadors o personatges d'alt llinatge. Sigui com sigui, el cas és que el nom de mona ha perviscut fins a nosaltres i no es preveu pas, ni de bon tros, que desaparegui del nostre vocabulari.

Finalment, fem constar una de les fórmules usades antigament per felicitar el padrí a l'hora de plegar la mona:

Déu vos guard, padrí,
la Pasqua ha vingut;
doneu-me la mona
i Déu us dó salut.

Josep Salceda i Castells

REFRANYS POPULARS

ABRIL

"A l'abril cada gota en val mil"

L'aigua que cau en aquest temps tindrà òptimes conseqüències per a les plantes i fruits del camp.

"Fred a l'abril no faltarà pa ni vi"

Durant aquest més és temps ja de calor, però si fa quelcom de fred, serà bo per a les collites del blat i del raïm.

"A Sant Jordi vés a veure l'ordi si l'ordi no fuig, fuig tu"

Als voltants del 23 d'abril es quan l'ordi creix i, si no ha sortit, és que ja no sortirà.

CALÇOTS I CALÇOTADES

Anomenem calçot a cadascun dels grills de les cebes blanques conreats específicament per ésser cuinats a la flama.

El nom de calçot es troba constantment lligat amb la calçotada. Els elements bàsics de la calçotada són els calçots, amb la salsa específicament feta per acompanyar-los, la carn de xai i la llonganissa a la brasa, fesols, allioli, crema catalana i taronges de postres, vi, cava, cafè i licors. La calçotada no és només un àpat, és essencialment una festa. Una festa que se celebra sota un porxo, en una masia, a l'aire lliure i, últimament, al restaurant.

La història de la calçotada atribueix l'origen a la comarca de l'Alt Camp a les darreries del segle XIX. Hom assegura que foren "inventades" per un pagès solitari de les contrades de Valls, anomenat Benaiges, conegut com "el Xat de Benaiges", que començà a coure a la brasa els grills tendres nascuts de la ceba vella, i que també fou ell qui s'enginyà la salsa o amaniment que, amb algunes variants, avui mengem. La cosa deu anar per aquí, ja que, de fet, no es troben referències històriques en la premsa local. El que no presenta cap dubte és que des de les primeres dècades del segle XX, la calçotada es convertí en una menja habitual de moltes famílies vallenques durant els dies festius de l'hivern. Segons el vallenc Pere Mialet, "les calçotades sempre s'havien celebrat en la intimitat, però amb colla de convidats. De fet eren un pretext de reunió familiar i sota l'ègida de persones grans i assenyades, s'agrupaven les parelles de jovenalla sempre disposats a la gresca i al platxeri". D'aquestes calçotades familiars es passa a les menestrals i comença la divulgació a través de les famílies vallenques, les quals acostumaven a convidar amics forasters. Menjar a l'aire lliure, sense protocol i d'una manera poc habitual; un pitet ben gros lligat al coll, mans i boca emmascarats, tolerant i fent bromes, va propiciar que els grups s'ampliessin a colles juvenils, les quals convertien la calçotada en una festa en què imperava el bon humor i l'alegria.

Del complicat i laboriós conreu del calçot no hem trobat cap explicació prou precisa i clara del seu origen. És possible que sigui fruit de l'observació, l'experiència i la

constància dels nostres pagesos. Tant les cebes com les patates, si en collir-les queda alguna mata a la terra, quan arriba el seu temps torna a brotar. Són plantes redivives. Tornen a viure. Quan grillen, surten ullets nous que seran noves patates i noves cebes. Aquest fet natural explica com es forma el calçot. Ara bé, el procés i cultiu del calçot tal i com el trobem al mercat o a la taula: gruiut, tendre, blanc i dolç, és molt laboriós i molt llarg. A tall de mostra només direm que ha d'estar un any a la terra, amb una dedicació molt acurada i constant.

El calçot, conreat i mimat com cal, es converteix en un regal per al paladar, i, acompanyat amb la corresponent salsa, és capaç de satisfer el més refinat i exigent gourmet.

Joaquim Llorens i Gironès

"El calçot, el porró i els castellers,
tres coses nostres que sempre m'han fascinat.
Surten de la terra i em fan mirar al cel"

(Anònim)

SALSA DE CALÇOTS

Ingredients:

100 g d'ametlles torrades

4 grans d'all

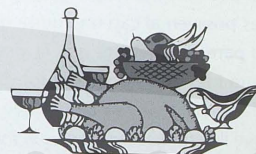
3 tomàquets mitjans, madurs, escalivats i pelats

1 llesca de pa torrat

1 raig de vinagre, julivert i sal

Preparació:

Tots els ingredients es passaran per la batedora, afegint-hi oli fins que quedi una salsa semilíquida.

CREMA CATALANA

Ingredients:

125 g de sucre

5 dl de llet

2 cullerades de Maizena

4 rovells d'ou

1 branqueta de canyella i la ratlladura d'una llimona

Preparació:

En un cassó es barregen els rovells d'ou amb sucre. S'afegeix la llet, remenant contínuament, i la Maizena. S'afegeix tot seguit la llimona i la canyella. Es posa el cassó a foc normal i es remena fins que estigui a punt de bullir. Es treu el cassó del foc i es continua remenant. Es posa la crema en cassoles individuals. Es deixa refredar la crema. S'hi posa sucre pel damunt i es crema fins que quedi caramel·litzat. Es deixa refredar i ja es pot servir.

Rosario Díez Sanz

REFRANYS POPULARS

MAIG

"Pel maig cada dia un raig"

Al maig cada dia plou poc o molt.

"Una rosa no fa maig, ni una gota fa raig"

Que surti una rosa en un roser no vol dir que ja hagi arribat el mes de maig, i si cauen algunes gotes, no vol dir que hagi fet una gran pluja.

CONSELLS DE VELLESA DE LES NOSTRES ÀVIES

Avui anirem temps enrere, quan les dones que volien estar boniques per atraure al seu galant i no tenien cosmètics, diners ni medis per a fer-ho, utilitzaven les herbes i flors naturals, com ho havien fet les seves padrines, o sigui que imagineu-vos dels anys que estic parlant. També cal dir que parlo no de dones de capital, sinó de la dona que havia de treballar a casa, anar a rentar la roba al safareig del poble, anar a l'hort, al camp, etc.

Doncs bé, aquestes noies exposades al sol, a l'aire, és a dir, a tots els fenòmens de la natura, dia a dia, què feien quan havien d'anar a una festa o bé volien atraure algun jove que els agradava per a ballar i es trobaven que tenien la cara rostida de l'aire o fred i les mans aspres? Pobres dones, quin problema! Doncs bé, elles trobaven les seves solucions i quan sortien havien fet un canvi impressionant. M'explico, quan era el temps de recollir la camamilla, aquelles floretes blanques i grogues més petites que les margarides, les noies que ho havien après de les seves àvies, les recollien amb molta cura. Si quan tenien la festa era el temps de la collita, les preparaven directament, però si era una altra època de l'any, les assecaven com després us explicaré. Agafaven les flors vuit dies abans de la festa, o bé de les noccs, i ja començaven els rituals la nit després d'haver acabat tota la feina i quan els homes de la casa ja havien desaparegut. Llavors posaven una olleta d'aigua al foc, mentre bullia, agafaven un drap de fil, el mullaven amb aigua d'una garrafeta que tota dona tenia al cap de casa, que també preparaven a la temporada de les roses, aquelles tan vermelles, tan oloroses i que les preparaven amb aigua de pluja, un altre dia us ho explicaré. Bé doncs, agafaven aquell drap ben amarat d'aquesta aigua i se l'anaven passant

per les seves mans i la cara. Quan els semblava que estaven prou netes i l'aigua ja bullia, llavors hi tiraven unes quantes flors de camamilla, agafaven una tovallola i allí amb l'aigua, que ja estava fora del foc, hi posaven la seva cara al vapor amb la tovallola al cap. S'hi estaven tot el que podien aguantar, o fins i tot anant descansant fins que l'aigua es refredava. Llavors, amb la mateixa tovallola, s'assecaven la cara donant uns petits copets, mai es refregaven la tovallola, llavors era l'hora de dormir. Al matí següent, si havien d'anar al camp, se sucaven la cara i les mans amb oli d'oliva i es protegien les mans amb aquelles manyoples d'hivern que no tenien dits i es posaven al cap una gorra de cap del seu avi, o del pare, a fi i efecte que la visera els fes ombra a la cara i les resguardés del sol. Bé, aquest ceremonial el feien durant vuit dies, i rieu-vos de la cara i mans que lluïen aquestes dones, al moment de les seves noccs o bé aquella festa on sabien que hi hauria el noi que els agradava.

Un altre dia continuarem.

Ma Dolors Ribes

LA PRIMAVERA

Ahora en la primavera
ya se puede madrugarse
ver salir el sol por la mañana
muy brillante y fugaz.
Ya han venido las golondrinas
revoloteando están
con sus cantos mañaneros
no te dejan dormir más.
Ya preparan sus nidos
para sus hijos criar.
Veo como hacen sus nidos
con el pico nada más
no tienen herramientas
ni necesitan nada más
con el pico ellas se arreglan
y el nido muy bien lo dejarán.

Vuela que vuela golondrina
y no para de volar.

Ahora en la primavera
da gusto de pasear
y ver con alegría
el campo que bonito está
tantas y tantas flores
que nadie las cuidará
que nadie las ha sembrado
y ellas solas florecerán.

¿Quién regará esas flores
que en los campos ya están?

Pués Dios mandará una nube
y agua les echará,
pobrecitas florecillas
cuanta sed que pasarán
pero ellas todos los años
en primavera
todos los años saldrán
y los campos alegrarán
lo mismo que las golondrinas
volarán, volarán, volarán.

Demos gracias a Dios
que las podamos ver algún año más
y con esto se despide
vuestra amiga

Isabel Aldea

Racó dels poetes

LA PRIMAVERA I L'HIVERN

Quan la primavera riu
dóna senyal que tot es viu
raja l'aigua pels rius
però alguna betjadada
en ocasions també en rep.

Surt de l'hivern
amb recel desprevingut,
perquè alguna pedregada
contra la seva voluntat
prou del cel n'haurà caigut.

Primavera...ets formosa.
I bondadosa, no cal dir-ho
però l'hivern es resisteix,
amb perdre protagonisme,
ell o fa solament per egoisme.

Però ella ben plantada.
I orgullosa li diu...
Ja s'ha acabat la força,
fins aquí hem arribat,
les plantes ja estan florint...i s'ha acabat!

No t'enfadis Primavera
no és la meua intenció
de fer-te perdre protagonisme,
quan tothom ja sap
que sempre tindràs raó.

Però l'hivern li diu...
cada any ens passa el mateix,
i perquè tantes raons?
Tu et quedes amb les cireretes
I jo em menjaré els torrons.

Andreu Roca

SALUT

DOCTOR ¡TENGO MIEDO!

Nos dice algún paciente cuando está en presencia de una enfermedad aparentemente grave.

Manténgase tranquilo - decimos los médicos -. No solamente atacaremos su enfermedad sino sus miedos...

Miedo, miedo. No solamente a morir, sino a sufrir. El médico se encuentra ante una persona que espera de él, la solución a sus problemas, y el médico no puede defraudarle... El paciente siempre espera un mensaje, una actitud, una frase personalizada que le ayude a superar el temor y el miedo.

El médico nunca debe renunciar a la visión integral del paciente, preocuparse exclusivamente de su enfermedad física. El médico no olvida que está ante una persona que tiene miedo y para ello no valen aspirinas, cardiotónicos o antibióticos. El medicamento más eficaz para combatir el miedo es, después de demostrar al paciente y familiares que se hace todo lo posible para un diagnóstico y tratamiento correctos, la palabra del médico, del médico amigo. Del amigo que se vuelca para ayudar a su paciente y que cuando ve que no puede hacer más, sabe ser sincero, prudente, comprensivo y dando siempre al enfermo la seguridad de que existe una lucecita de esperanza. Aquí o allá, pero existe.

Yo, que en mi vida profesional he visto casos curados, aún de extrema gravedad, los pongo como ejemplos ante el paciente que siente temor y miedo más que dolor. El médico ha de ser sincero ante los pacientes graves, siempre y cuando la sinceridad no nos haga ser cules.

Dr. Pasalodos

IMPOTÈNCIA

- Rafel! - Em consulta un íntim amic d'aquests de sempre.
- Digues, Jordi.

- Mira -m'explica- tu que ets metge a veure si em pots ajudar. Pateixo d'impotència sexual des de fa uns mesos i la relació amb la dona es cada vegada més freda, més indiferent i no m'agrada.

- Però ella, Jordi - li contesto - ho accepta com una cosa normal o bé pensa que t'en vas "a pasturar"?

A veure: Quina edat tens ara?

- Ja ho saps - respon - seixanta vuit faré al desembre i de "pasturar" res de res.

- Bé mira - li afegeixo - tot això es normal. A poc a poc va disminuint la capacitat biològica de tot i de tots. Camines amb més dificultats, et canses més. Dorms menys. Veus menys. Tens un petit grau de sordesa; la memòria no és la mateixa, i la relació sexual tampoc.

- Sí - em diu - però diuen que ha sortit això del "Viagra" per casos com el meu, que dóna molt bon resultat. Què hi penses d'això?

- Mira, Jordi. Jo d'experiència no en tinc gaire, ni personal ni professionalment, però et diré que pel que conec, és una bona cosa, que va bastant bé, i que soluciona casos com el teu sempre que no pateixis del cor, ni de la pressió arterial. Prova-ho i crec que t'anirà bé. Consulta al farmacèutic. Si ho prens, compte de no prendre cap altra medicació. Ho prens mitja hora abans i sempre es convenient una petita excitació prèvia. Ja saps... uns petonets a la dona i... Jo, abans del tractament, et recomanaria, a pesar de tot, que el metge de capçalera et fes un reconeixement previ. Últimament, a partir del Viagra han sortit altres medicacions per tractar la disfunció erèctil. La pateixen més de 150 milions d'homes, i la meitat dels de més de 40 anys la poden patir en cert grau.

- Bé, et vull dir també que als EEUU es comercialitza, amb bastant d'èxit, amb el nom de "Niagara" un producte per tractar la "disfunció sexual femenina", sempre i quan es descarti un altre patologia. Es fabrica a Suècia i la casa que ho comercialitza - és un líquid blau - acompanya una etiqueta amb les indicacions, dosificació i amb la inscripció "Romance en botella". S'ha de prendre mitja hora abans de la relació.

Quines coses, no?...

Actualment altres laboratoris dels més importants estan investigant l'eficàcia de més medicaments per incorporar-los al tractament de la impotència: la casa Bayer amb el "Vardenofilo", la casa Abbot amb "Uprima" que es ven ja a les farmàcies i actua als 15 minuts, amb comprimits subllinguals; la casa Lilly amb el "Cialis" que encara no està a la venda. Cadascun d'aquests medicaments actuen per diferents vies, sobre la disfunció erèctil.

Ja em diràs alguna cosa... Jordi. Es convenient mantenir una relació satisfactòria en el matrimoni, la nostra reserva d'afectes.

Dr. Pasalodos

REPASSANT LA HISTÒRIA

LES NOSTRES ARRELS

CAPITOL IX: La primera Guerra Carlina (1833-1840)

ELS BORBONS

Felip V (1683-1746) Rei d'Espanya (1700-1746)

Dugué a terme una política centralitzadora. Aragó, València i Catalunya van perdre els seus furs. En política exterior, Espanya participà en les guerres d'Itàlia, la guerra de Successió de Polònia i la guerra de Successió d'Àustria.

Lluís I (1707-1724) Rei d'Espanya (1724)

Fill de Felip V i de la primera dona Maria Lluïsa Gabriela de Savoia. Casat amb Lluïsa Elisabet d'Orleans.

Ferran VI (1713-1759) Rei d'Espanya (1746-1759)

Fill de Felip V i de la primera dona Maria Lluïsa Gabriela de Savoia. Casat amb Maria Bàrbara de Portugal. Va dur a terme una política pacifista i rellançadora del desenvolupament intern.

Carles III (1716-1788) Rei d'Espanya (1759-1788)

Fill de Felip V i de la segona dona Isabel Farnese de Parma. Casat amb Maria Amàlia de Saxònia. Fou el gran model de monarca il·lustrat. Envoltat de ministres també il·lustrats (Aranda, Floridablanca i Campomanes). Inicià reformes econòmiques ambiciosos. En política exterior, va reprendre les guerres del regnat de Felip V.

Carles IV (1749-1819) Rei d'Espanya (1788-1808)

Fill de Carles III i de Maria Amàlia de Saxònia. Casat amb Maria Lluïsa de Parma. Amb el seu ministre Godoy s'enfrontaren als problemes que va plantejar a Espanya la Revolució Francesa. La política de Godoy va menar a les abdicacions de Baiona (5 de maig de 1808) en què Carles IV i Ferran VII cedien la corona a Napoleó.

Ferran VII (1784-1833) Rei d'Espanya (1808-1833)

Fill de Carles IV i de Maria Lluïsa de Parma. Casat amb Maria Antònia de Nàpols, en primeres noces. Casat amb Maria Isabel de Portugal, en segones noces. Casat amb Maria Josefa Amàlia de Saxònia, en terceres noces. Casat amb Maria Cristina de Dues Sicílies i Nàpols, neboda seva, en quarts noces.

Carles Maria Isidre (1788-1855) Comte de Molina

Fill de Carles IV i de Maria Lluïsa de Parma. Pretendent del tron d'Espanya com Carles V.

Isabel II (1830-1904) Reina d'Espanya (1833-1868)

Filla de Ferran VII i de Maria Cristina de Dues Sicílies. Casada amb Francesc d'Assís de Borbó, duc de Cadis.

Alfons XII (1857-1885) Rei d'Espanya (1874-1885) Fill d'Isabel II

Alfons XIII (1886-1941) Rei d'Espanya (1886-1931) Fill d'Alfons XII

AL 162è ANIVERSARI DE LA FI DE LA PRIMERA GUERRA CARLINA

Espero que amb aquesta commemoració podrem conèixer una mica més la nostra història.

Estudiarem el Carlisme des d'una perspectiva general, sobre qui, amb les lleis a la mà, havia de succeir FERRAN VII: el seu germà CARLES MARIA ISIDRE o bé la seva filla ISABEL. Qüestions personals a part, davant la mort del rei, que es preveia propera, els liberals més compromesos i les societats secretes preferien una regència per minoria d'edat que els permetria maniobrar amb més facilitat.

LLEI SÀLICA

Disposició que exclouïa del tron les dones de les famílies reials i llurs descendents. Fou introduïda a la corona d'Espanya per FELIP V (1713). CARLES IV intentà d'anul·lar-la, bé que les corts de 1789 en declararen la vigència. Com que, segons la llei sàlica, vigent a Espanya, les dones estaven excloses del tron, preveient la possibilitat que la reina infantés una nena, el rei havia publicat amb antelació com a llei, i mantingut en secret, que tornava al règim anterior a la llei sàlica, que fou suprimida per FERRAN VII en la Pragmàtica Sanció del 20 de març de 1830. El 10 d'octubre de 1830 neix la infanta Isabel.

Per si hi havia cap dubte, el 31 de desembre de 1832 es va restablir oficialment la PRAGMÀTICA SANCIO, que col·locava Isabel en el camí del tron d'Espanya. El març de 1833 Don Carles marxava a Portugal, pràcticament expulsat.

El 29 de setembre de 1833 quan morí Ferran VII, el va succeir la seva filla Isabel, que tenia tres anys d'edat. Durant la minoria d'edat d'Isabel II, s'encarregà de la regència la seva mare Doña Maria Cristina. El despotisme de Ferran VII va originar una llarga sèrie de revoltes entre constitucionalistes i absolutistes; Espanya s'empobrí i es van perdre quasi totes les colònies d'Amèrica. Els anys del seu regnat foren d'horror, dol i de terror. Va ser un rei molt funest per a Espanya.

La revolta del Carlisme, fou l'esclat final de les tensions covades al llarg de les primeres dècades del dinou.

En morir Ferran VII, havia arribat de nou l'hora de prendre les armes, altre cop per Déu, la Pàtria i el Rei, amb la sospitosa col·locació en la línia successòria d'una nena quasi de bolquers.

Don Carles tenia un prestigi d'home recte i religiós i això significava per a ells una garantia davant la inseguretat d'una regència per minoria d'edat. El prestigi de Don Carles havia crescut entre bona part dels realistes catalans. Els catalans lluitaren, almenys els de la primera hora, per tot allò que la revolució liberal combatia. Aquesta

consciència combativa fou formada per la predicació del clergat i estigué dirigida, de manera més o menys directa, per les classes mitjanes pageses, els propietaris rurals catalans, dotades de prestigi social i a vegades fins i tot amb mitjans econòmics per mantenir una partida amb la seva pròpia butxaca.

Moltes partides de carlistes constitueixen més aviat un clar exemple d'aprofitament de la bandera carlina com a aixopluc per a encobrir el bandolerisme. Cometen tota classe de crims, segrestos i robatoris.

La Guerra dels Set Anys, té com a característica a Catalunya la divisió entre els caps guerrillers, homes tots ells de forta personalitat i de pocs coneixements estratègics. Els acompanya la manca de possibilitats econòmiques, ja que les comarques riques són dels liberals cristians o isabelins, mentre que les més deprimides es pronuncien com a carlines.

L'alt comandament carlí, veient que la lluita es perdria, va portar la pau a Bergara, el 31 d'agost de 1839.

Carles V no ho acceptà i passà a França. A Catalunya continua la lluita fins al 6 de juliol de 1840, quan Ramon Cabrera es retira amb les darreres forces carlines travessant la frontera francesa, posant així el punt final de la Primera Guerra Carlina.

ALGUNS DELS FETS MÉS IMPORTANTS DE LA GUERRA CARLINA O DELS SET ANYS A CATALUNYA

4 d'OCTUBRE DE 1833

Aixecament a Prats de Lluçanès a favor de l'Infant Carles Maria Isidre, fet considerat com a episodi inicial de la PRIMERA GUERRA CARLINA A CATALUNYA.

10 de MAIG DE 1834

Les tropes governamentals derroten les forces carlines de Manuel Carnicer en l'acció de MAIALS (Segrià). Causen 300 morts i fan 700 presoners.

NOVEMBRE DE 1836

Es constitueix la Junta Suprema de Catalunya, òrgan dirigent del CARLISME CATALÀ amb seu a BORREDA (Berguedà).

18 de FEBRER DE 1837

La partida carlista de mossèn Benet Tristany derrota a la Panadella les tropes governamentals. Fa uns 700 presoners i ordena l'afusellament de prop de 300 persones.

12 de JUNY DE 1837

Té lloc la batalla de GRA, a prop de Guissona, un dels principals fets bèl·lics de la PRIMERA GUERRA Carlina a Catalunya, en què les tropes del baró de MEER, amb 15.000 homes, aconsegueixen una important victòria sobre les carlines de l'expedició reial formada per 18.000 infants. Els carlins van assolir el seu punt culminant l'estiu de 1837, després de la conquesta de Solsona i de l'arribada de l'expedició del nord d'Espanya, encapçalada pel mateix Don Carles. Malgrat tot, l'expedició reial va ser expulsada del Principat, una part hi va romandre i va fer possible que els carlins, menats per Urbitzondo, s'apoderessin en poc temps de Berga i Ripoll i controlessin, per primer cop, un territori estable.

22 de MARÇ DE 1839

El baró de Meer aconsegueix la capitulació d'ÀGER, un dels darrers reductes de resistència carlina.

MAIG DE 1840

La guerra acaba definitivament amb la pèrdua de Morella.

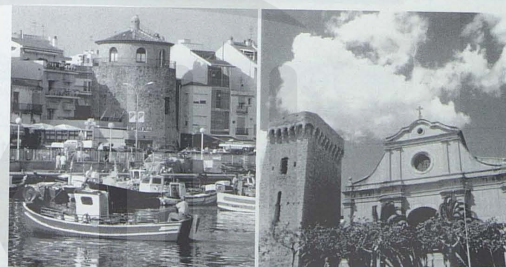
6 de JULIOL DE 1840

Les tropes carlines travessen la frontera francesa, posant fi a la guerra dels SET ANYS.

GUERRES CARLINES: SEGONA (1847-1848). TERCERA (1872-1876)...

La pròxima publicació la dedicaré a PERE I el CATÒLIC (Pare de Jaume I el Conqueridor)

Antoni Tufet

Porti Cambrils a la butxaca

Visa Cambrils

Visa Cambrils

Porti Cambrils a la butxaca

"La Caixa" tren la Targeta Visa Cambrils. La primera targeta que dia d'on és. Només has de triar una de les dues imatges que t'ofereix i la modalitat de Visa que t'interessa més: Visa Clàssica o Visa Electron. A més, pel fet de ser titular d'una "Visa Clàssica", et beneficiaràs de tots els avantatges de les targetes financeres de "la Caixa". Ara, vagis on vagis, ja pots portar amb tu la teva ciutat a la butxaca.

la Caixa

INFORMACIÓ I SERVEIS DEL CASAL

**RECEPCIÓ D'ARTICLES
PER FER LA PROPERA REVISTA
FINS EL DIA 10 DE MAIG DE 2002**

BALLS

Ball amb música en viu

Mes d'abril '02

7 d'abril amb GABRIEL
14 d'abril amb BLANCA
21 d'abril amb GABRIEL
28 d'abril amb NOÉ

Mes de maig '02

5 de maig amb MARIN
12 de maig amb GABRIEL
19 de maig amb OCTAVI
26 de maig amb BLANCA

VIATGES

Dijous 25 d'abril, excursió al CASTELL DE PERELADA I ROSES. Esmorzar, visita guiada al castell, dinar, ball i viatge. PREU: 28,25 Euros.

Dimecres dia 8 de maig, 15a TROBADA DE LA GENT GRAN DEL BAIX CAMP a Lleida. Viatge, esmorzar, visita a la Seu Vella, la Paeria (ajuntament), la Catedral Nova, dinar i espectacle Preu 33 euros.

TERMALISME SOCIAL

Queda obert el termini per sol·licitar una plaça per al programa de termalisme social. Per inscriure-s'hi cal dirigir-se al Departament de Benestar Social.

VIATGES IMSERSO

Fins al 30 d'abril es poden sol·licitar al Casal Municipal de la Gent Gran o al Departament de Benestar Social.

NOCES D'OR

Queda obert el termini per celebrar amb nosaltres els 50 anys de casats any 2002. Cal dirigir-se al Departament de Benestar Social.

EXPOSICIONS

JOCS

VI CAMPIONAT SOCIAL DE BILLAR

Termini d'inscripció fins dissabte dia 27 d'abril. Inici del campionat dilluns dia 6 de maig.

I CAMPIONAT DE "CHINCHON"

Estem preparant el primer campionat de "chinchon". Inscripcions a la Consergeria del Casal.

DIADA DE SANT JORDI

Venda de llibres i roses de 10 del matí a les 5 de la tarda. A les 5 de la tarda, lectura veredicta del jurat del Concurs de poesia. Lliurament de premis. Lectura musicada dels poemes guanyadors. Acte d'homenatge a l'expresident Sr. Francisco Soto. Recital de boleros. Per cloure l'acte: Botifarrada.

Entreteniments

El calzado.

W I C E U V T S P B R E D C M L V A G H I J
L B M N U G O Y U L I E F K M U W P E W U Q
V E V V J S O Q P A S R Z I Q H L S D V L A
Q N N N O V O G L C Y A E V H A L Z N N S R
D C D A V C H O A I J U M J D D E A N S E P
A Z W W I L U L Y D A I A P C H L P C K Q E
Y A O X B R Z M E C A L Z A D U R A R H T C
S P T O I A Y W R A I X H W S K N T E B N V
Y A I Z R I B Z A D L J F W X V T O M N P C
J T T Y K W G I N L O T A Q G M E N C M K Q
G I O Q J E G N S A N I C A C A M A F P M V
F L B Z Y E Z S B A Q M R N F K L E N O Y B
G L N D K X R N C C L B C S M I U W J E B G
G A F T B T W C M Z P O K Y G I A A J J L T
S P L T F C M Q C P A Z A A W M C O L J O O
M Y P J W I R A R H T L O D B N E Q U Q X B
M G A N W J Q L C T U A U A G O N L E Q I
Z O T G V N Q E F N C R P Z V P T E J N L L
N U M S L I I U K P O G E A C N N M L W X L
J U N F E V B S I K T A U C L G E J L M I E
A T H N K Q B D W O Q M C J U M V N L J N R
X K A T I U S K A Z W N O E R Z E Z F I D A
M W S O L E R I A Z I O T E K L E K Z U E P
M N X Y X R F D Y M S A X D W I H E X I G G
M I A Y P P V T J C M Z A C R A B A C C Y Q
O L T B R T N Y A O K Z Q E P E R C G Z A Z

ABARCA
BOTITO
CALIGA
CALZADURA
CREPE

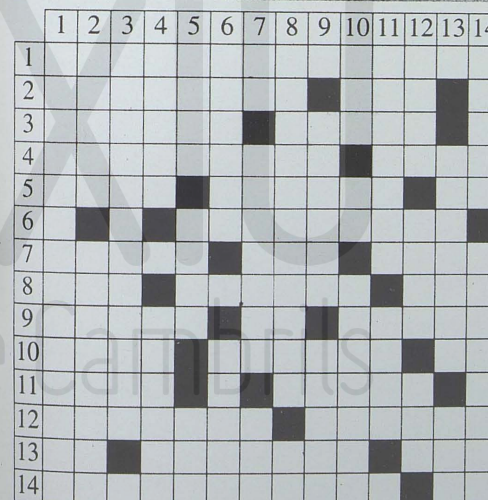
DESCALZAR
KATIUSKA
LARGA
LENGUETA
MACACINAS

PATUCO
PEUCO
PLAYERA
SOLERIA
SUELA

TOBILLERA
WAMBA
ZANCAJO
ZAPATILLA
ZAPATON

4 Localice los 20 términos relacionado con calzado.

NOTS ENCREUATS

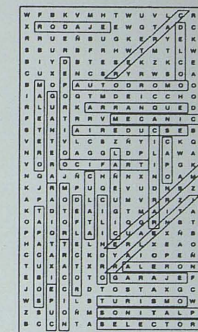
HORITZONTALS:

1.- Un que canta allò de: nosaltres no som d'eixe món. 2.- Va ser la seu dels Jocs Olímpics d'hivern de 1984, ara ningú ho diria. Déu tutelar de la llar romana. Lleida. 3.- Lliavor del llobi. Bonica. Situada enmig del pis. 4.- Pregàries públiques fetes a Déu en un temps de calamitat. Parelles d'artistes que s'exhibeixen cantant plegats. 5.- Productes de l'horta que trobem als pisos i locals. Ens pertany. Durant l'estiu és més diví. 6.- L'entrada de Puigcerdà. Un grau centígrad. Municipi del Ripollès. 7.- Rememoro. Tres ben drets. El quart il·lac del món per la seva extensió. 8.- A l'imperi otomà, nom donat als súbdits grecs d'Anatòlia. Vasta plana estèril. Explica moltes batalletes. 9.- No té llana al ciatell. L'indi. Broc petit d'un porró. 10.- Colorant blau obtingut de l'anill. No votarà mai un partit d'esquerres. Conec on para el sud-est. 11.- Posava el cul a la cadira. Així comença a fer l'amor. L'home que podia trobar feina com a encarregat de la guarda dels harems. El seu nom ocupa gran part de la Terra. 12.- Emboïc tractat amb engany. Illa imaginària d'Etienne Cabet on dominava un comunisme utòpic. 13.- Són tant teves com meves. Fenomen que consisteix a no explicar en la parla uns elements determinats, posat cas que en resulti clara la interpretació. De vellut no és gaire agradable. 14.- Bàsic. Prefix que dona igual en nombre.

VERTICALS:

1.- Es dediquen a comerciar en el mercat negre. 2.- Solució saturada de sucre en aigua, emprada com a vehicle en molts medicaments. Infringiu una llei. 3.- Obra dramàtica que participa alhora dels caràcters de la tragèdia i de la comèdia. Està bé perquè és de Barcelona. 4.- Escombra feta de branques de ginesta. Placa cubana. Allà on va ell, va el seu germà. 5.- Acció de socórrer algú. Puja cap amunt amb l'ajut de la pólvora. Afluent de la Garona. 6.- Treball de final de carrera que és exigent per a l'obtenció del grau de llicenciat. Cap de suro. Peix molt semblant a la lllobina, però més petit i que balla sevillanes. 7.- Símbol de l'electrò-volt. Provoca el vòmit. Poble de la Plana Baixa, a la serra d'Espadà. 8.- Política i revolucionari francès que va perdre el cap l'any 1794. Un ordinador molt personal. 9.- Res no és. Esquif. Cuini amb suc i diversos condiments. 10.- Pronom personal. Dissetena lletra de l'alfabet grec. Empresa d'afers. 11.- Liquidada. L'antiga Vic, vista des del sud. Un dels límits del Sol. 12.- Per on passa el botó. De paraula. No cuit. 13.- Una de tres. Adornaves. Darrera secció de l'intestí prim. 14.- Beethoven li va dedicar una cançó. Conformes a un text.

Solucions dels entrenaments anterioris

POTI - POTI FOTOGRÀFIC

DESFILADA DE MODES